

РЕШЕНИЕ

№ 7299

гр. София, 04.12.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 19.10.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3931** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на П. К. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к “Л. “ бл.882 вх.3 ап.191 срещу Решение № 2153-21-62 / 17.03.2017г на Директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № [ЕГН] от 17.01.2017г. на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване“ в ТП – НОИ – С.-град. С разпореждането е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя, поради липсата на условията на §4 ал.1 от ПЗР на КСО /отм./ и чл.69б ал.2 от КСО, тъй като лицето няма изискуемия сбор от възраст и осигурителния стаж -100т.,като този извод жалбоподателя намира за незаконосъобразен. Счита, че неправилно е приложена разпоредбата на чл.104 от КСО, тъй като не било видно въз основа на какъв подзаконов нормативен акт е определен вида на положения от него трудов стаж като свръхсрочнослужещ в поделение № 28050 [населено място].

Моли за отмяна на оспореното решение.

В съд.заседание жалбата се поддържа от проц.представител адв.С., която моли да се отмени оспореното решение.

Ответника се представлява от юриск. П., която намира жалбата за неоснователна, а решението на Директора на ТП на НОИ за законосъобразно, тъй като не са налице условията за отпускане на пенсия на жалбоподателя.Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд София - град като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото, включително тези в административната преписка, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Предмет на обжалване е Решение № 2153-21-62 / 17.03.2017г на Директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е оставена без уважение жалбата на П. К. П. срещу разпореждане № [ЕГН] от 17.01.2017г. на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване“ в ТП – НОИ – С.- град , с което е отказано отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като жалбоподателя не отговаря на изискванията на §4, ал.1 от ПЗР и по-конкретно на изискването за сбор от възраст и стаж в размер на 100т за мъжете . С оспорваното решение е прието, че не са налице горесцитираните предпоставки на закона нито за ранно пенсиониране, нито за придобиване право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 ал.1-2 от КСО .

От приложената административна преписка се установява, че жалбоподателя е подал заявление с вх.№ 2113-21-10710 от 02.12.2016 г до Директора на ТП на НОИ С.-град , с искане да му бъде отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст. / стр.52 от делото / . Към него са приложени документи удостоверяващи положения от последния трудов стаж / трудови книжки , УП-3 от съотв.работодатели и т.н,които са част от адм.преписка /.

Административният орган след като допълнително е събрал относими към правото на пенсия доказателства е приел, към датата на заявлението 02.12.2016г. жалбоподателя има навършена възраст – 55 г. 06м. 07 дни; осигурителен стаж от първа категория труд – 12 години 07 м. 17 дни и осигурителен стаж втора категория труд – 28 дни и от трета категория труд – 16 г. ,09 месеца и 25 дни , и общият осигурителен стаж превърнат към трета категория труд е 37 години 11 месеца и 18 дни.

Административният орган е приел, че сбора от двете предпоставки е равен на 93 г. , 05 месеца и 25 дни и не набавя изискуемите за мъжете 100т съгл.§4 ал.1 от ПЗР на КСО и чл.69б ал.2 от КСО

Това решение е правилно ,поради следното :

Съгласно разпоредбата на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО /ДВ, бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г./ до 31 декември 2015 г. включително, лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд или 15 години при условията на втора категория труд, могат да се пенсионират при навършване на възраст 47 години и 8 месеца за жените и 52 години и 8 месеца за мъжете при първа категория труд или 52 години и 8 месеца за жените и 57 години и 8 месеца за мъжете при втора категория труд, и ако имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете.до 31 декември 2014 г. включително, лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд или 15 години при условията на втора категория труд да могат да се пенсионират, ако имат сбор от осигурителен стаж и възраст . С посочената разпоредба законодателно е дадена възможност на лицата, които са полагали труд със специфична вредност или тежест, да се пенсионират преди навършване на определената в чл. 68 от КСО възраст, ако отговарят на установените в същата норма три изисквания. Първото от тях е даденото лице да е полагало труд от първа или втора категория, второто - да има определен сбор от осигурителен стаж и възраст и последното изискване е навършването на определена възраст. Тези изисквания са кумулативно установени, поради което, за да бъде придобито право на пенсия, е необходимо едновременно им наличие.

Спора в настоящото производство се свежда до следното - дали правилно е приравнен

положения отжалбоподателя труд от първа и втора категория към трета категория труд ,при действието на чл.69б вр. с чл.104 от КСО .

По силата на чл.69б ал.1 и ал.2 от КСО Лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд, могат да се пенсионираат, ако не са придобили право на пенсия по чл. 168 или когато са променили осигуряването си по чл. 4в и са:

1. навършили възраст до 31 декември 2015 г. 47 години и 8 месеца за жените и 52 години и 8 месеца за мъжете и имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете;

2. от 31 декември 2015 г. възрастта по т. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца за мъжете и с по 4 месеца за жените до достигане на 55-годишна възраст.

(2) Лицата, които са работили 15 години при условията на втора категория труд, могат да се пенсионираат, ако не са придобили право на пенсия по чл. 168 или когато са променили осигуряването си по чл. 4в и са:

1. навършили възраст до 31 декември 2015 г. 52 години и 8 месеца за жените и 57 години и 8 месеца за мъжете и имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете;

2. от 31 декември 2015 г. възрастта по т. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца за мъжете и с по 4 месеца за жените до достигане на 60-годишна възраст.

Безспорно положения от жалбоподателя осигурителен стаж е изчислен по правилото регламентирано в чл.104 от КСО ,като за установяване на осигурителния стаж при пенсиониране на жалбоподателя, три години осигурителен стаж от първа категория респ. четири години от втора категория се зачитат за пет години стаж от трета категория. В резултат е изчислено следното : стаж от първа категория труд от 12г 07 м и 17 дни превърнат към трета категория труд е зачетен в размер на 21г. и 18 дни , трудът положен от втора катег. В размер на 28 дни е зачетен като такъв от трета категория в размер на 01м и 05 дни като сумиран със стажа положен от трета категория труд в размер на 16 г. ,09 месеца и 25 дни ,правилно е зачетен общ осигурителен стаж 37 г , 11 м. и 18 дни .

Действително в оспореното решение липсват мотиви относно приложението на чл.104 ал.4 от КСО предвид обстоятелството ,че жалбоподателя е бил свръхсрочно служещ в поделение№ 28050 [населено място], но доколкото не се променя крайния извод за липсата на изискуемите 100т по §4 от КСО във вр. с чл.69 б ал.2 от с.к,този пропуск е несъществен .

Още повече ,че нормата на чл.104 ал.2 и тази на чл.104 ал.4 от КСО визират еднакво зачитане като размер на приравняване на отделните категории труд към трета категория.

Административния орган е изложил мотиви и относно липсата на основания за ранно пенсиониране по чл.69б ал.1 и ал.2 от КСО и е достигнал до правилния извод ,че отново е налице предпоставката при сбиране на стаж /приравнен към трета категория труд/ и възраст да са налице 100т за мъжете. Липсва нарушение на материалния закон ,противно на твърденията на жалбоподателя , което обуславя неоснователност на жалбата на последния

При извършената на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, служебна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, съдът установи, че не са допуснати процесуални нарушения при издаване на оспорения акт -

оспореното решение на директора на ТП на НОИ – С. – град е издадено от оправомощен орган, в рамките на неговата материална компетентност. Решението на директора на ТП на НОИ е издадено в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 117, ал. 5 от КСО форма и съдържа изложение на фактическите и правните основания за постановяването му. В производството по постановяването му не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила и процедурата по издаването му е съобразена с приложимите за случая норми - чл. 117, ал. 3 от КСО.

Въз основа на гореизложеното съдът приема, че директорът на ТП-НОИ-С. - град, правилно е приел липсата на предпоставките по § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО за отпускане на П. К. И. на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст - по отношение на лицето не е осъществено изискването за достигане на 100т ,представляващи сбор от осигурителен стаж и възраст .

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното Решение № 2153-21-62 / 17.03.2017г на Директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е оставена без уважение жалбата на П. К. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к “Л. “ бл.882 вх.3 ап.191 срещу разпореждане № [ЕГН] от 17.01.2017г. на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване“ в ТП – НОИ – С.- град е правилно и законосъобразно .

Предвид изхода от процеса жалбоподателя ще следва да заплати на ответника юрисконсулско възнаграждение в размер на 100лв ,на основание чл.78 ал.8 от ГПК приложима по препращане съгл.чл.144 от АПК.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. К. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к “Л. “ бл.882 вх.3 ап.191 срещу Решение № 2153-21-62 / 17.03.2017г на Директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № [ЕГН] от 17.01.2017г. на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване“ в ТП – НОИ – С.- град като неоснователна.

ОСЪЖДА П. К. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к “Л. “ бл.882 вх.3 ап.191 да заплати на Директора на ТП на НОИ – С. – град сумата 100 лв – юрисконсулско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено

СЪДИЯ: